

Η εξουσία στη σχέση του ζευγαριού (Ελένη Αγγελοπούλου - Καραγιάννη, Παιδοψυχίατρος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Σήμερα τα ζευγάρια αναζητούν νέους τρόπους για να πορεύονται μαζί έξω από την ασφάλεια και την ακαμψία των ρόλων.

Μια εικόνα ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις, λέει το παλιό ρητό. Στην θεραπεία ζευγαριών συχνά, για να κατανοήσουμε τον τρόπο που σχετίζεται ένα ζευγάρι, ζητούμε να βρούν μια εικόνα, ένα σύμβολο, το οποίο να συμβολίζει την μεταξύ τους σχέση. Μια νέα γυναίκα, έφερε κάποτε, το εξής σύμβολο: ο άνδρας μου είναι ο ήλιος κι εγώ ένα μικρό λουλούδι, που όταν υπάρχει συννεφιά κι ο ήλιος κρύβεται, μαζεύει τα πεταλά του.

Στην εικόνα παρατηρούμε κατ' αρχάς μια μεγάλη ανισότητα, μια μονομερή εξάρτηση. Το λουλούδι περιμένει από τον ήλιο να πάρει φως, ζεστασιά, χαρά, δύναμη. Επίσης το λουλούδι ξέρει ότι ο ήλιος είναι αυτόνομος, αυτάρκης, δεν χρειάζεται τίποτα, δεν του λείπει τίποτα.

Η γυναίκα που επιλέγει να μπει σ' αυτή την θέση του λουλουδιού, αγνοεί τη δική της δύναμη να δημιουργήσει ατμόσφαιρα ζεστασιάς, κλίμα αγάπης και φροντίδας, όπως επίσης και αγνοεί ότι και ο σύντροφός της έχει ανάγκες, λαχτάρες, επιθυμίες και ότι χρειάζεται τη φροντίδα της.

Ο άνδρας που επιλέγει να μπει στην θέση του ήλιου, αγνοεί αντίστοιχα τη δύναμη της γυναίκας του, τις δικές του λαχτάρες αλλά και τη δική του αδυναμία.

Η ακαμψία στον ρόλο που επιλέγουν δημιουργεί μια στασιμότητα, η οποία αυξάνει τραγικά την απόσταση μεταξύ τους, ώστε να καθιστά αδύνατη την γεφύρωσή της.

Τί είναι τελικά εκείνο που ωθεί τα ζευγάρια να παίρνουν τόσο άκαμπτους ρόλους στη σχέση;

Η απάντηση βρίσκεται στο παρελθόν. Στις αναφορές -διαδρομές στην πατρική οικογένεια τότε που ο καθένας, μεγαλώνοντας μέσα στο πατρικό σπίτι έπαιρνε τις αποφάσεις του, βάσει των εμπειριών που ζούσε, αποφάσεις που θα καθόριζαν την μετέπειτα στάση του απέναντι στην ζωή.

Στο παράδειγμα που αναφέραμε, η γυναίκα είχε εισπράξει, ότι ο πατέρας αποφασίζει στο σπίτι αλλά και δημιουργεί το κλίμα. Αν επιστρέψει στενοχωρημένος, κουρασμένος από την εργασία του, αυτόματα αλλάζει η συναισθηματική ατμόσφαιρα του σπιτιού. Η ίδια επίσης ένωθε, ότι σαν κορίτσι, δεν της επιτρεπόταν να εκφράζει άποψη, να έχει λόγο σε σημαντικά θέματα στην οικογένεια. Είχε βιώσει ότι η διαφορετικότητα, η διαφωνία ισοδυναμεί με καταστροφή. Αρχικά ο ρόλος του λουλουδιού της ήταν γνώριμος.

Της παρείχε ασφάλεια, προστασία φροντίδα. Όμως, στη συνέχεια ασφυκτιά. Νιώθει παιδί, αδύναμη να φροντίσει τα παιδιά της. Νιώθει ότι δεν μπορεί να επηρεάσει τη σχέση της. Νιώθει μόνη, αποδυναμωμένη, περιμένοντας τον ήλιο. Θυμώνει με τον άνδρα της γιατί εκείνος αποφασίζει. Θα ήθελε να πλησιάσει τον άνδρα της, θα ήθελε να μοιραστεί πράγματα μαζί του, αλλά αυτό είναι αδύνατο όσο παραμένει εγκλωβισμένη στο ρόλο. Όμως ταυτόχρονα φοβάται. Μήπως απειληθεί η σχέση τους;

Μήπως το δυνάμωμά της γκρεμίσει τον ήλιο από το βάθρο του και χάσει τη δύναμή του; Μήπως τελικά ανακαλύψει ότι την κρατούσε κοντά στον άντρα της μόνο η εξάρτηση από κείνον;

Και ο άνδρας ασφυκτιά στο ρόλο του ήλιου. Στην αρχή τον κολάκευε, ένωθε δυνατός, αυτόνομος, ανεξάρτητος, ένωθε να ανεβαίνει η αυτοεκτίμησή του, αλλά

στην συνέχεια, αισθάνεται ασφυξία. Νιώθει μόνος και την ευθύνη του βαριά. Λαχταρά κι εκείνος τη φροντίδα της γυναίκας του, λαχταρά την γνώμη της, την συμπόρευση μαζί της. Θέλει να την συναντήσει, να χτίσουν μαζί, απ΄την αρχή, αλλά φοβάται μήπως πέσει στα μάτια της, ή μήπως απειληθεί από το δικό της άνοιγμα, το δικό της μεγάλωμα.

Τίθεται ευλόγως το ερώτημα: Πώς θα μπορέσουν να συναντηθούν αυτοί οι δύο άνθρωποι;

Όταν μπορέσουν κι εκφράσουν τους φόβους και τις λαχτάρες τους για προσωπική εξέλιξη και συνεξέλιξη σαν ζευγάρι και κυρίως όταν σταματήσουν να θυμώνουν με τον σύντροφό τους και αναγνωρίσουν ότι ο καθένας έχει ευνοήσει την ακαμψία στη σχέση και την ανάληψη του συγκεκριμένου ρόλου από τον άλλο. Όταν επίσης είναι σε θέση να χάσουν τα ωφέλη της προηγούμενης φάσης και να ανοιχτούν στο ρίσκο της αγάπης.

Σήμερα τα ζευγάρια αναζητούν νέους τρόπους για να πορεύονται μαζί έξω από την ασφάλεια και την ακαμψία των ρόλων. Παλεύει ο καθένας για να βρεί τον εαυτό του, να ανακαλύψει τις δυνατότητές του κι ύστερα να μάθει να μοιράζεται, να ζυμώνεται με τον άλλο. Αναζητούν την ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη για ασφάλεια και προστασία αφ΄ ενός και στην ανάγκη για ανεξαρτησία και αυτονομία αφ΄ετέρου.